

jusmodi insigniis indueris, intus in animo considera, quod hoc sit magis oneris quam honoris: atque cor tuum, Deo regente, ab appetitu istius sæculi sic tempera, ut & commissam exequi gubernationem sic studeas, ut adepta dignitate (cujus sublimaris officio) & probitate morum, & vivacitate solitudinis, ac custodia integerrimæ fidei congruas: quatenus tu ipse à remuneratore omnium bonorum Deo, & benedictionis gratiam vitamque æternam consequi merearis. Habet hæc Epistola Symmachi Papæ. Porro Theodorus ille obiit anno Christi quingentesimo vigesimo quarto, ut asserit ex libro Annalium Petovienfium Metropolis Salisburgensis, sentiuntque aliqui paucis post ejus mortem annis expugnato Laureaco à Theodone Duce Bavarorum, hinc translata fuisse Petovium sedem Archiepiscopalem. Ejus conjecturæ rationem asserunt, quod ab hoc tempore primò fiat mentio Episcoporum Petovienfium. Sed ex eorum partibus haud stare possum, cum Vivilo, aliàs Unilo dictus, Romæ adhuc in Archiepiscopum Laureacensem à Gregorio secundo Pontifice maximo, anno Christi septingentesimo trigesimo consecratus legatur, Palliumque Laureacensibus Archiepiscopis revera tantum ablatum fuerit à Zacharia Pontifice, quod *honorantias*, ut illic dicitur, pro Pallio Romam mittere nollent. Sedit Vivilo primum Laureaci, sed cum anno septingentesimo trigesimo quinto, mortuo Hugoberto Bojorum Duce, Hunni & Avars regionem omnem supra & infra Anasum flumen sitam ferro & igne depopularent, & Laureacum etiam funditus excidissent, jussus est ab Utilone Hugoberti filio, cum suis Symmistis, Sacerdotibus videlicet, & Monachis, sanctisque Virginibus Petovium, ut locum tutiorem & egregiè jam tum florentem commigrare. Sic Petovium urbs sedes Laureacensium Archiepiscoporum fuit: unde & ipsi aliquot annis appellati sunt Pontifices Petovienfes, & Archimystæ Laureacenses, ut legitur apud Bruschium.

De Salona dicendum superest, quam Metropolim Ecclesiasticam fuisse docere videtur Zosimus Pontifex Epistola Canonica, quam ad Hefychium Salonitanum Episcopum scribit, huic præcipiens, ut Apostolica decreta cæteris Episcopis tam propriæ provinciæ, quam vicinarum denunciaret. Id enim Metropolitanum signum esse jam diximus. Clarius tamen id testatur Gregorius Magnus ^a, dum ad Episcopos per Illyricum scribens ait, se ad Joannem hujus Episcopum Pallium dirigere, eique vices suas committere. Hujus verba sunt: *Ratamque nos ejus consecrationem habere, dirigentes Pallium indicamus; cui quoniam juxta morem nostras vices commisimus peragendas, ideo fraternitatem vestram necessario prævidimus adhortandam, quatenus ei, in his, quæ ad ordinem Ecclesiasticum rectitudinemque pertinent disciplinæ, sive in aliis, quibus Canonum decreta non obstant, parere nullomodo differatis: ut charitatem vestram sincero cum judicio elegisse, exhibita valeat obedientia declarare.* Quis enim Joannem illum Metropolitanum fuisse hisce in verbis non agnoscit, cum solis Metropolitanis obedire mos esset Episcopis, in his quæ ad observationem Canonum ordinemque Ecclesiasticum spectabant? Sed quod ante eum, jam Natalis ejusdem civitatis Episcopus etiam Metropolitanæ autoritate frueretur, patet ex alia Epistola ejusdem ^b Gregorii ad Antoninum Subdiaconum, qua scribit Florentinum Epitauritanæ civitatis Episcopum ab hoc Natali depositum fuisse. Nusquam enim nisi à Metropolitanis Episcopi antiquitus depositi leguntur. Fateor Gregorium de Natali conqueri, quod Florentinum deposuerit extra Concilium Episcoporum provinciæ. At ex hoc Natalem Metropolitanum non fuisse Salonæ inferri nullatenus potest, sed tantum, absque comprovincialium Episcoporum, hoc est, Synodi provincialis sententia haud licuisse Metropolitanis suffraganeos Episcopos deponere, quod verissimum est. Sed his positis, ad Notitiam Episcopatum, qui his Metropolibus subiciebantur, veniamus: quos si paucos numero, & quidem per provincias tantum civiles distinctos, recensamus, ne mireris, cum in Illyrico, ut ait Livius ^c, solitudines de industria populando Macedones fecissent, ne transitus faciles Dardanis in Illyri-

VII.
SALONA METROPOLIS TERRITIA ILLYRICI OCCIDENTALIS.
^a Greg. Mag. lib. 4. Indict. 13. Ep. 53. ad Episcopos per Illyric.

^b Gregor. Magn. Ep. 8. lib. 2. Ind. 11.

^c Liv. Decad. 5. l. 3.

K

cum